

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Štane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 24

V Gorici, v petek 25. marca 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
žica«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Besi.

V februarju je preteklo deset let, odkar je izbruhnil rdeči požar revolucije v Rusiji. Dolga stoletja zažvežani srd naroda, ki je bil tepen od lastne vlade, izžeman od propazlega in krutega uradništva, ščuvan od zapadnjaškega razumnštva, je planil na dan. Vsi svobodoljubni sinovi Rusije so se zgrnili krog zastave revolucionarjev, da zdobijo krivični režim in da rešijo Rusijo. Ko je padel carizem, ko je združena demokracija prišla do vrhunca moči, so se trpeči narodi vsega sveta ozirali polni velikih upanj na vzhod, kjer je plamenela rdeča zarja svobode, samoodločbe narodov, večnega miru.

Danes po desetih letih se svet z grenkimi občutki ozira krog sebe in išče: Kje si, svoboda? Kje si, samoodločba narodov? Kje je večni mir?

Rdeča zarja, ki je naznanjala svobodo, je bila Rusiji oznanilo temne dobe, ko je to nesrečno zemljo zalil potop krvi, ko je milijone pokosila lakota, kužne bolezni, in morilna roka rabljev. Mesto svobode je Rusija doživela dobo diktature. Mesto miru stalno vojsko. Mesto pravice je zavladala strast fanatikov, ki so uprizorili velikanska krvava preganjanja.

Ko gledamo nazaj na to krvavo dobo Rusije pod vlado boljševizma, se nam usili vprašanje: Kako je mogoče, da je rusko ljudstvo padlo v tako nesrečo?

Najsilnejši velikan duha, kar jih je rodila ruska majka, pisatelj Dostojevskij, je s preroškim vidom gledal revolucijo in jo naznanil že pred 50. leti. Dostojevskij jo je pričakoval z žalostnim srcem. Zakaj videl je, da je ruska inteligenca, ki je revolucijo že takrat pripravljala,

brez vere v Boga, brez božjega upanja in brez ljubezni. Videl je, kako se je v srca ruske inteligence zarila usodna zmeta, da sta svoboda in nevera sestri. Videl je smrtno sovražstvo vodilne ruske inteligence proti Cerkvi in Kristusu.

V svojem veličastnem romanu, v »Besih«, je Dostojevskij opisal prazno, zmedeno, oholo in puhlo življenje brezverne inteligence v Rusiji. Pokazal je, kako so besi, zli duhovi, obsedli Rusijo, zli duhovi nevere, skepticizma, nezadovoljstva, razvratnosti, duševne gnilobe, ki jo je ruska inteligenca nosila med priprosto, v jedru dobro in verno kmečko ljudstvo. Ti besi so sejali semena za revolucijo. Kaj je moglo vzkliti iz njih, če ne pomori, suženstvo, preganjanja in krčevito trpljenje celega naroda!

Dostojevskij je strnil svoje pre-roško mišljenje o bodočnosti Rusije v evangeljsko zgodbo o obsedencu: »Bil je človek, ki ga je veliko besov obsedlo. Kristus jih je izgnal in šli so v svinje in planila je čreda po bregu v jezero in se utopila. Ljudje so šli gledat, kaj se je zgodilo in so našli človeka, iz katerega so odšli hudi duhovi, sedečega pri nogah Jezusovih.

Tako se bo zgodilo — pravi Dostojevskij — tudi z Rusijo. Besi nevere, zlobe in zmoti jo bodo obsedli, besi brezverske inteligence jo bodo držali in vodili. Prišel pa bo čas, ko bodo besi morali zapustiti telo in srce Rusije. In ljudje bodo videli Rusijo, srečno in blago, sedečo pri nogah Kristusovih.

Ko gledamo nazaj na krvavo desetletje, ki ga je doživela Rusija po revoluciji, iz globočine srca želimo, da bi se naglo približal dan, ko bo veliki in plemeniti ruski narod našel svobodo in mir v krščanskih življenjskih načelih, kakor je napovedal njegov največji mislec.

Kaj se godi po svetu?

Razburjenje, ki se je polotilo maelodane vse Evrope koncem prejšnjega tedna, se polega. V prejšnji številki smo povedali, kako so inozemski časniki presojali nastali položaj. Ze tedaj se je v vseh porodil mogočen odpor proti kakršnikoli vojni blaznosti. Od vseh strani so prihajali opomini da gorje tistemu, ki bo z mečem okoli hodil; sam bo od njega pokončan. No, hvala božji previdnosti, zdi se, da je napeta struna odjenjala.

Zunanja politika Jugoslavije.

Da se je tleča iskra pogasila, je v obilni meri zaslug jugoslovanskega zunanjega ministra dr. Perića, ki je v belgrajskem parlamentu razgrnil svoje načrte o zunanji politiki.

Minister je uvodoma govoril o sodelovanju Jugoslavije v Društvu narodov in o Malem sporazumu. Ta zveza obdonavskih držav ni tako šibka, kakor bi jo radi naslikali njeni nasprotniki. Le Romunija je tista država, na katero se ni zanesti.

Z Italijo je Jugoslavija vsa sporna vprašanja uredila mirnim potom in s pogodbami. Taka politika je tudi potrebna, ker vežejo obe sosedni mnogotere gospodarske in politične vezi. Italijansko-albanska pogodba je — je nadaljeval zunanji minister — nekoliko razburila duhove. Albanija pa mora ostati na zunaj neod-

visna in se mora na znotraj urediti, da ne bo ogrožen mir balkanskih narodov. To so zunanje politične smernice glede Albanije. Dokler bo kraljevina Italija — zaključuje Perić ta del svojega govora — ostala v mejah pogodbe, ki jamči za neodvisnost in neokrnjenost ozemlja albanske države, tako dolgo se ne bodo spremenili dobri odnosi med obema (rjavama) (Italije in Jugoslavije).

Z Ogrsko so odnosi dobri. Sklenjene so dobre medsebojne trgovske pogodbe.

Francijo in kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev vežejo trajne, nerazrušljive vezi, ki so se spletle že v dobi jugoslovanskega vstajenja.

Posebne politične važnosti je naslednji odstavek, kjer naznanja minister Perić tesnejšo zvezo v Anglijo. Tudi vojni dolgovi se bodo z Anglijo brž uredili. Prav tako tudi z Ameriko, s katero se bo v kratkem podpisala nova trgovska in konzularna pogodba.

Pomemben preobrat se je izvršil tudi napram Rusiji. Dočim je celo Italija kot ena prvih držav sklenila z Moskvo trgovsko pogodbo, se je Jugoslavija slehernih stikov z njo otresala. Zunanji minister je modro pripomnil, da se ti stiki z velikim, bratskim ruskim narodom niso še mogli navezati, ker je vladavina v Rusiji komunistična. Toda kraljeva

vlada dobro ve, da bo jugoslovansko ljudstvo z veseljem pozdravilo tisti dan, ko bo moglo z Rusijo spet živeti v starih odnošajih kakor je vedno.

Prav tako tople besede so padle tudi glede zveze z brati, ki žive ob Marici, z Bolgari. Morda res ni več daleč dan, ko bo res od savskih vrelcev do črnomoških obal segala ena država združenih bratov.

Kaj je minister vsemu svetu na glas povedal o vojnih namenih Jugoslavije, smo že zadnjič pisali. In baš ti zadnji dokazi o miroljubnosti jugoslovanske države so pripomogli, da se je napetost na Balkanu ublažila.

Odmev v francoski in nemški zbornici.

Ravno v dneh, ko je izbruhnilo nesoglasje med Italijo in Jugoslavijo, so se obravnavali proračuni zunanjih ministrov v Belgradu, Parizu in Berlinu. Ob tej priliki so zunanji ministri povedali svoje mnenje o sporu na Balkanu.

Za Perićem sta v Belgradu povzela besedo tudi bivša zunanja ministra Ninčić in Voja Marinković. Prvi je obrazložil, kako je bil vsled podpisa tiranske pogodbe prisiljen odstopiti, drugi je pa pokazal, da je v vprašanih zunanje politike tudi opozicija z vlado. »Balkan bodi last balkanskih narodov,« je zaključil Marinković, ki velja nekaj med evropskimi glavami.

Naslednji dan je bilo balkansko vprašanje na dnevnem redu pariške zbornice. Socialisti so vložili na zunanjega ministra dvojne interpelacij zastran albanskih homatij. Briand je pa zbornico prosil, naj se obe interpelaciji odgodita, sicer bi znala v zbornici pasti kaka ostra beseda, ki bi položaj še poslabšala. »Belgrajska vlada je,« je izjavil francoski zunanji minister, »podala izredno častne in pomirljive izjave, da naj mednarodna komisija preišče in dožene, da so očitki, naperjeni proti Jugoslaviji, neresnični. Lahko smo pomirjeni, ker se vse vlade trudijo, da se spor poravnava. Francija bo vse storila, da se vzdrži mir.«

V Berlinu je zunanji minister Stresemann o teh dogodkih tudi podal svoje mnenje pred poslanci. »Dobro je, če od vseh vznemirjajočih vesti, dosti preč vzamemo. V kolikor se dajo dogodki iz Nemčije ven premotriti, ne verjamem, da bi obstajala kakšna resna nevarnost. Volja obraniti Evropo pred sleherno vojno nevarnostjo je pogljal tako globoke korenike v vseh deželah, da bi kršilec miru zapadel obsodbi vsega sveta.«

Posebno je Stresemann poudarjal, da bo Nemčija varovala strogo nevtralnost.

Nasveti za vročo kri.

Zunanji minister v Belgradu ima te dneve vse polno obiskov. Zastopniki vseh velesil so dnevno pri njem z nasveti. Posebno francoski zastopnik si je po nasvetu Briandovem močno prizadeval za mirno poravnavo med Italijo in Jugoslavijo.

Prav v zadnjih dveh dnevih se je pa pojavila nova težkoča. Nekateri diplomati in tudi belgrajski vodilni krogi so bili za to, da Društvo narodov razsoja v nastalem sporu. Italija se pa kot velesila temu upira in trdi, da pač ne more biti enako cenjena kot majhna Jugoslavija. Vendar se je tudi ta težava prema-

gala, ko so dali iz Belgrada vedeti, da se Jugoslavija ne bo pritoževala na Društvo narodov, da ne bi ranila ponosa Italije kot velesile.

Pravi zaključek spora pa obeta prinesiti angleška odločitev. Ko je jugoslovanski minister izjavil, da se je treba na Anglijo bolj nasloniti in jo prositi za posredovanje, jim je to v Londonu silno dopadlo. Angleški tisk je Jugoslaviji mahoma postal prijaznejši. Skoraj gotova stvar je že, da se bo spor prijateljsko končal. Mednarodna vojaška komisija bo šla na lice mesta na albansko-jugoslovansko mejo. Tam bo preštudirala natanko v koliko odgovarjajo razburljive novice istini.

Podčrtati je pa tudi treba, da vsi resni italijanski listi med njimi zlasti milanski »Corriere della Sera« in »Popolo d'Italia« pišejo stvarno in brez hujskaških uvodnikov.

Zopet enkrat je zmagala trezna prevdarnost nad vročo krvjo, želja po miru in gospodarski obnovi nad razpaljenim nacionalizmom, ki ni do danes še ničesar dobrega prinesel na svet. Želja po miru je, kakor je dejal Stresemann, tako splošna, da zavade obsodbi vsega kulturnega sveta tisti, ki ga ruši.

Okno v svet.

Plašč po burji.

Kantonske čete so zmagovito vdrle v Šangaj. Po ulicah pokajo puške in bobnijo granate. Tudi v tujske mdelu mesta je splošen kaos. Vsa Kitajska južno od Jang-tolkianga je v rokah Kantoncev. Prebrisani Aeglež je to uvidel. Dozdaj je meril s puško na Kantonce, predvčeranjim je pa lepo imenoval svojega diplomatskega zastopnika pri kantonski vladi in jo je s tem priznal.

Vatikan in albanski spor.

Po poročilih nemških listov se v Vatikanu živahno zanimajo za najnovejše zadeve na Balkanu. Novi apostolski delegat za Albanijo della Pietra, da je dobil v tem pogledu prav natančna navodila. — Gotovo se v Vatikanu zanimajo, toda Vatikan gotovo želi mirnega razvoja. Zato tudi ni Vatikansko glasilo »Osservatore Romano« do torka skoro nič poročalo o trenju med Italijo in Jugoslavijo.

Pametna framasonska točka.

V preteklem septembru so bili zbrani v Belgradu zastopniki vseh framasonskih lož. Njih okrožnica o tem zborovanju pravi, da so Bratje ugotovili, da je vojna največje zlo, ki more človeštvo zadeti. — Toda, če bo prav kazalo, se bodo Bratje pa v nasprotni točki složili.

Sestanek Stresemann — Mussolini.

Sestanek med nemškim zunanjim ministrom in Mussolinijem, ki je bil napovedan že za časa Stresemannovega bivanja v San Remu, se bo najbrž vršil, tako poroča rimska »Tribuna«, o veliki noči. Takrat bo šel Stresemann na Sicilijo.

Novo cesarstvo.

Dosti jih je še po svetu raztrese-nih potomcev družine Romanovičev, ki je carevala v Petrogradu. Vsi ti kandidati za carski prestol si vse mogoče umišljujejo, da bi ga spet zasedli. Veliki knez Ciril je v nekem nemškem časniku objavil oklic na ruski narod, da se bo v Rusiji ustanovilo sovjetsko carstvo.

Madžari proti Francozom.

Pred par dnevi so madžarski študentje v Budapešti organizirali demonstracijo pred francoskim poslanstvom. V sprevedu so nosili table z napisi: »Ogrska mati, vzgajaj svoje sinove za končni obračun z ogrskimi sovražniki, med katerimi je tudi Francija.« — Madžari so še vedno gorki na Francoze od zadnje sleparije s franki, ki so jo Francozi odkrili v Budimpešti.

Delo za domovino.

Na Dunaju so kitajski študentje, ki študirajo na dunajski univerzi,

prirejili v sredo poseben večer, ki je imel namen seznaniti navzoče občinstvo z nameni in cilji probujajoče se Kitajske. Predsednik kitajske študentske organizacije je govoril o nastopanju veselil, ki vzbujajo ogorčenje pri rumenem plemenu. Nato je pa govoril bivši avstroogrski poslanik v Pekingu dr. Rosthorn o sedanjih razmerah na Kitajskem. Naslednji predavatelj, neki kitajski študent, je v svojem govoru poudarjal, da ni v kitajski duši sovraštva proti krščanstvu, marveč le proti izkoriščanju od strani belokožcev. Prav ima!

DNEVNE VESTI.**Govor poslanca Besednjaka.**

V sredo popoldne se je pri proračunu prosvetnega ministra oglašil k besedi naš poslanec dr. Besednjak. Možato je nastopil za slovensko učiteljsvo in slovenski verouk v šoli. Vzbudil je splošno pozornost. Njegov govor bomo objavili v prihodnji številki.

Opozorilo.

Vsi oni, ki se izseljujejo v Jugoslavijo, naj natančno poizvedo pred izselitvijo, kako se razno blago, ki ga mislijo vzeti s seboj, zacarini v italijanskih in jugoslovanskih carinarnah. Izseljencem gre rade volje na roko s potrebnimi pojasnili Ivan Bizjak, postajenačelnik v Bohinjski Bistrici.

Véliká Gorica.

S 1. majem t. l. bodo končnoveljavno priključene Gorici okoliške občine Ločnik, Podgora, Solkan, Šempeter in Štandrež. S tem dnem prenehajo v omenjenih občinah delovati obč. načelniki in občinski zastopi.

Za letalo.

List »Voce di Gorizia«, ki izhaja v Gorici je začel zbirati denar za letalo, katero naj bi vladi poklonili Goričani. Letalo bi se zvalo »Santa Gorizia«. Doslej je zbranih 1045 lir.

Tečaj za vezenje.

V ponedeljek dne 28. t. m. se prične v Čepovanu tečaj za vezenje na stroj. Tečaj bo trajal deset dni in bo brezplačen. Priporočamo vsem dekletom iz Čepovana in okolice, da ne zamude te ugodne prilike in se v obilnem številu udeleže tečaja.

Grozna smrt.

Marljivi naši bravci se morda še spominjajo, da smo pretekli teden objavili notico o pogrešani gospodični Klotildi Mischou iz Gorice. Ves trud, da bi jo našli je bil zaman. Te dni so jo pa našli na dvorišču domače hiše v greznici mrtvo. Ženska je bila duševno zmedena.

Javite uslužbence!

Trgovsko in obrtno združenje nas opozarja, da morajo do 25. t. m. vsi delodajalci javiti svoje uslužbence na omenjeno združenje (Unione Industriale Fascista della Provincia di Gorizia — Corso Vitt.

Em. III. št. 10). Uslužbenec, kojih meza presega 800 lir je treba posebej javiti.

Zmagoviti polet.

Junaški letalec De Pinedo je s svojim letalom »Santa Maria« pristal spet ob Atlantski obali v mestu Parà. Letel je nad še nepreiskanimi brazilskimi pragozdi, katerih še ni videlo človeško oko. V New Yorku se pripravljajo, da letalce slovesno sprejmejo. Na delu so pa tudi profitašisti, ki skušajo te slavnosti preprečiti. Prišlo je že tudi do spopadov.

Naročnikom »Gospodar. lista«.

Kdor ima redko, slabotno in rumenkasto žito, naj se zgleda v uredništvu »Gospodarskega lista«, ki mu bo dalo brezplačno 5 kg čilškega solitra za pognojitev žita. Soliter je treba dvigniti osebno.

Uredništvo.**Opozorjamo**

vse delodajalce, da so oni dolžni prijaviti svoje uslužbence za samski davek.

Pametno.

Prosvetni minister v Rimu je sklenil, da bo v počitnicah poslal na državne stroške gotovo število najbolj dijakov srednješolcev na potovanje po Nemčiji. Prav je tako, naj si fantje razširijo obzorje.

Za vojsko.

Belgrajska zbornica je razpravljala v sredo o vojnem proračunu. Minister Hadžič je povedal, da znaša letos za 645 milijonov dinarjev manj ko lani. Minister je poudaril, da znašajo izdatki za vojno komaj 20.4 odstotke vseh izdatkov, dočim v drugih državah neprimerno več. V Albaniji na primer kar 41 odstotkov.

Moč vere.

Dva slepca sta se napravila na romanje v Lurd. Doma sta iz severne Francije, iz Rouena. Prehoditi morata 1000 kilometrov dolgo pot. Eden izmed obeh božjepotnikov ima že 64 let, drugi je star pa 34 let. Pomičeta se naprej s tipanjem ob cestnem jarku. Vsak dan prehodita okoli 30 kilometrov. Francoski časopisi dosti pišejo o teh dveh vnetih in slepih romarjih, ki hodita k lurški Materi božji.

Nereden dogodek.

Dva nedisciplinirana miličnika sta cel dopoldan popivala v družbi cerkljanskega dacarja. Okoli pol ene popoldne sta vzela na piko »Gospodarski dom« Kmetijskega društva. Vdrla sta v prostore »Prosvetnega društva«. Tu sta začela razsajati. Pobila sta šipe, prevalila knjižnico in snela z zida slike. Stekla sta razbila, podobe pa sta nesla na trg in jih zažgala. Tudi v društveni sobi sta spravila knjige na kup in jih poizkusila zažgati.

Ko so bili karabinirji o protizakonitem činu obveščeni, so v družbi s kapitanom milice, ki je prišel na lice mesta iz Tolmina, napravili red. Miličnika sta bila takoj aretirana. Na lice mesta je prišel tudi nadkomisar dr. Tortolani iz Gorice, ki je napravil o dogodku zapisnik. Pričakovati je, da bosta miličnika odpuščena iz milice kateri nista delala časti. O dogodku je bil obveščten tudi notranji minister.

Ruski begunci.

Po poročilih Društva narodov je za časa boljševiske revolucije pobegnilo iz Rusije 1.600.000 begunccev. Od teh jih živi največ na Francoskem in v Nemčiji.

Splošno slovensko žensko društvo v Gorici naznanja, da bo redni občinski zbor v nedeljo, dne 3. aprila 1927. ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih, Via S. Giovanni št. 7 I., z običajnim dnevnim redom.

Odbor.**Analfabetizem v Italiji.**

Po uradnih podatkih se število analfabetov (takih, ki ne znajo pisati in čitati) v Italiji niža. Pred vojno jih ni znalo izmed 100 Italijanov 38 pisati ali čitati. Zdaj jih je takih 27. Ena izmed pokrajin, kjer je število analfabetov nizko, je ravno Julijska Krajina.

Konji izginjajo.

V mestih, zlasti velikih, vedno bolj izginjajo konji iz uličnega prometa. Postrežljivi prevožniki s svojimi bolj ali manj elegantnimi kočijami, landauerji, brumi in koleseji se morajo vedno bolj umikati tramvajem, avtomobilom, korijeram in kamjonom. Nekdo je že napisal za konje usodne besede: brezdvomno bo prišel čas, ko bodo naši potomci poznali konja, to našo najljubkejšo domačo žival, samo še iz slik ali pa iz muzejev, kjer bodo hranili nagačene konje. Ubogi konji! Toda za sedaj se še lahko vesele življenja, kajti predno se bodo udeležile zgornje prerokbe, je še tako silno daleč, da se o tem ne splača razmišljati.

VARČNA NISI,

ako nakupiš mnogo hrane, ki jo dobiš poceni, a ki nič ne izda. Kupi rajši manj, pa to naj bo redilno. Zapomni si to, ko kupuješ testenine. Zahtevaj »Pekatete« v originalnih zavojih po 1/2 kg.

Gospodarstvo.**Semenski krompir.**

Zadružna zveza v Gorici ima zopet v zalogi več vagonov gorenjskega in dolenskega semenskega krompirja.

Brezplačno gnojilo.

Zadružna zveza v Gorici bo razdelila 20 posestnikom, naročnikom »Gospodarskega lista«, brezplačno čilski soliter za pognojitev koruze. Kdor bi hotel napraviti brezplačen gnojilni poizkus, naj se prijavi uredništvu »Gospodarskega lista«, ki mu bo sporočilo pogoje. Sporoči naj tudi, kako velika je njiva, ki jo hoče posejati s koruso. Gnojilo bo moral vsak, ki se prijavi, dvigniti osebno.

Zadružna zveza v Gorici.**Zadruga in prijave uslužbencev.**

Goriški sindakati (strokovne organizacije) so razposlali te dni županstvom po zakonu predpisane tiskovine za prijavo uslužbencev. Pozivljamo vse zadruga, da tiskovine pri županstvu takoj in natančno izpolnijo.

Zadružna zveza v Gorici.**Jugoslovanska trgovina.**

V Belgradu so izšli statistični podatki, ki osvetljujejo razvoj jugoslovanskega uvoza in izvoza. Od lani do letos je prebitka za 186 milijonov dinarjev. Tako znaša danes izvoz 7818 milijonov dinarjev, uvoz le 7632 milijonov. Največ se izvažata korusa, žito, les (samo v Italijo so ga prodali za 557 milijonov dinarjev) in živina, ki gre tudi dosti v Italijo.

Tržne cene

dne 24. marca 1927.

Česen od L 2.80 do 3 kg; brokoli 60 do 80 cent.; kisló zelje L 1.60 do 1.80 kg; cvetača L 1.60 do 1.80 kg; korenje L 1 do 1.20 kg; artičoki 60 do 70 cent. kg; čebula L 1 do 1.10 kg; fižol L 2.20 do 2.40 kg; koks L 2.80 do 3.20 kg; solata L 3 do 3.40 kg; krompir kg 1 do 1.20 kg; peteršilj L 1 do 1.20 kg; repa sladka 50 do 60 cent. kg; repa kislá L 1 do 1.20 kg; radič L 3 do 4 kg; špinača L 2 do 2.20 kg; zelena L 1.80 do 2 kg; motovilec L 3 do 4 kg; pomaranče 40 do 50 cent. komad; limoni 25 do 30 cent. komad; jabolka L 3 do 6 kg; suhe češplje L 4.60 do 5.40 kg; surovo maslo L 17 do 18 kg; presno maslo L 20 do 22 kg; mleko L 1.20 do 1.30 kg; med L 10 do 12 kg; jajca 45 do 50 cent. kom.; seno 28 do 36 L q; slama 20 do 24 L q; otrobi 90 do 95 L q; oves 115 do 120 L q.

Valuta.

Dne 23. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	84.75 do	85.25 Lir
za 100 belg. frankov	299.— do	304.— Lir
za 100 švic. frankov	415.50 do	419.50 Lir
za 100 češ.-slov. kron	64.25 do	64.75 Lir
za 100 dinarjev	38.— do	38.50 Lir
za 1 šterling	105.45 do	105.75 Lir
za 1 dolar	21.62 do	21.75 Lir
Novci po 20 frankov	84.50 do	87.50 Lir
za 100 avst. kron	0.0301 do	0.0311 Lir

Jure Muhec:

Večni ženin Luka Pokljuka.

Ljudje zelo pretiravajo, če trdijo, da je Luka slaboumen. Jaz ga poznam in reči moram, da ni samo, kar se nekaterih stvari tiče, ravno toliko premeten, kot so ostali župljani, ampak jih celo prekaša. Morda se mu pa ravno radi tega, kot norci pametnejšemu, radi smejejo. K imenu Luka so mu izmislili priimek Pokljuka. Radi tega se Luka ni jezil, ampak ga je vzel mirno na znanje in ga nosi potrpežljivo kot koš, ki mu ga kmetje nalagajo, da sme zajeti pri njih skledi.

To je sicer vse, kar zna delati: nositi koš in jesti. Toda, ali ni mnogo ljudi na svetu, ki znajo samo drugo, prvega ne? Res je, da ima tak nos, da bi lahko lastavice gnez-

dile v njem in ga Bog ni obdaril s posebno lepoto; vendar pa ima krepko telo, s katerim si zna prisluziti pošteno svoj vsakdanji kruh, mejtem ko ta in oni, ki je oblagodarjen z lepim nosom, tega ne zna, vsaj po poštenu poti ne.

Kadar so drugi fantje rogovilili po vasi, je Luka bral časopise. Drugi so se napili do omotice, on je bil strezav, kot le kdaj. Vse to tedaj prav nič ni kazalo na njegovo duševno omejenost. Nasprotno.

Le eno napako je imel in eno napako ima po pravici vsak človek. Ni imel daru prevdarnosti. Znal je misliti samo od danes do jutri, ne dalje. Morda ga je ravno ta lastnost v očeh ljudi delala slaboumenega.

Iz te preudarnosti ga je v njegovem dvajsetem letu pičila misel, da

se mora oženiti. In ta misel ga je mučila v trideseto leto in čez.

Ni vasoval, ne nagajal dekletom; o, tega ne! Bolj spodoben je bil proti njim kot vsak drugi fant. Lepo je govoril, kadar jih je videl in se prijazno smehljaj; oči pa so mu žarele.

Pogovor je napeljal naravnost v smer ženitve, posebno v predpustu, da je bil predmet vseh pogovorov v vasi in vseh burk tistih dni.

»Ali se ne boš nič možila?« je tiupal v dekliška srca.

»Kdo me pa mara?« so odgovorila dekleta.

»Če ni drugi... Kdo se te upa vprašati, ki si tako imenitna?«

»Ti si imeniten, ne jaz. Saj komaj spregovoriš, če me vidiš.«

»No, pa te vprašam: Vzemi me še ta predpust.«

»Saj bi te,« so se muzala dekleta.

»Ali kako, ko si tolikim obečal.«

»Ko me imajo pa vse za norca.« V tem je bila tragika. Luka je stokrat verjel, stokrat je bil varan v svoji veri. Zato je postal nekoliško previden in zagrenjen; ta grenkost je gledala iz glasu in iz besede.

»Kje imaš pa hišo? Kaj boš pa jedel?«

To vprašanje je bilo najtežje. Četudi je mislil samo od danes do jutri, ga je vendar ta misel zabolala. Jedel je, kar so mu dali in kjer so mu dali. Spal je v listju, danes tu, jutri tam; postelje od rojstva še poznal ni.

Iz tesnobe, ki mu je za hip zavezala grlo, je dejal:

»Saj imam prihranjenih petdeset lir.«

Pri tej besedi je navadno ostalo.

Življenje Štefana Radića.

Moja prva obsodba.

Dne 23. julija 1893. so me poslali v Sisak, da zastopam vseučilišče pri proslavi tristoletnice zmage bana Toma Bakrača nad Turki 23. maja 1593. Dogovorjeno je bilo, da se ne bodo držale zdravice na posamezne osebnosti. Toda mažarski župan Fabac je prelomil dogovor in nazdravil tedanjemu banu grofu Hedervariju. Jaz sem proti temu protestiral odločno, a stvarno in vestikalno odločno, a stvarno in vzklilnik: »Mi proslavljamo tukaj tristoletnico zmage hrvatskega bana in ne slavimo desetletnice paševanja mažarskega huzarja.« Radi te izjave sem bil na jesen 1893. obsojen v Petrinju na 4 mesece strogega zapor. Nisem vložil priziva, marveč sem zapor takoj nastopil. V ječi sem se učil češčine in šel nato takoj v Prago. Tu so mi bili učitelji glasoviti češki pravnik dr. Randa, dr. Braf in dr. Cuker. Dr. Braf me je zelo vzljubil in od njega sem se mnogo naučil, ker je bil zet češkega prvaka dr. Riegerja ter imel v majhnem prstu vso češko politično zgodovino.

Od zlate Prage do sežiga ogrske zastave.

V Pragi sem v visokoškolskem društvu »Slavia« držal z največjim uspehom več tečajev hrvatskega in ruskega jezika in tukaj sem se sprijateljil skoro z vsemi sedanji in z več pokojnimi prvaki češkega naroda. Posebno pristrčno je bilo moje prijateljstvo z dr. Rašicom, kasnejšim finančnim ministrom češko-slovaške republike, trom češko-slovaške republike, ki je radi svojega čvrstega značaja postal žrtev atentata. Ob božičnih in velikonočnih praznikih nisem potoval v domovino, temveč sem jih prebil v čeških družinah izven Prage. Koncem šolskega leta 1894. sem se spoznal na nekem izletu z današnjo svojo ženo, ki je bila tedaj maturantinja na učiteljski in s katero sem se na jesen 1898. poročil v Pragi.

Velike počitnice 1894. sem prebil kot domači učitelj grofa Tomaža Erdedija v Štakorovcu blizu Dolgega sela. Moral sem ga pripravljati na prvi državni izpit na hrvatskem vseučilišču. Dosegel sem pa komaj toliko, da je za mizo, dokler sem bil pri njem, govoril hrvatski, in da si je nabavil par sto hrvatskih knjig. Ne da se opisati otroško začudenje grofa in še bolj gospe grofice, ko je došlo teh par stotin knjig in ko sem jima pripovedoval, da ni to niti deset del onega, kar ima hrvatska književnost trajno vrednega.

Ker nisem imel z grofom skoro nobenega dela, sem se mogel posvetiti izključno češkemu jeziku. To tembolj, ker sem pisal dnevno obširna češka pisma in prava poročila o vsem, kar čitam in delam, imenovani maturantinji, ki sem jo smatral za svojo zaročenko.

Po nekoliko mesecih sem ji začel

pisati hrvatski s češko razlago, dokler ji nisem končno pisal čisto hr-

vaščino, deloma tudi v cirilici, da ji bo uvod v učenje ruskega jezika.

Kaj je novega na deželi?

Plave.

Dne 19. t. m. smo spremili k večjemu počitku 29 letnega mladeniča Franca Gorjupa. Neizprosna zavratna bolezen (posledica vojne) nam je vzela najboljšega mladeniča, tihega značaja, pri vseh priljubljenega. Kako je bil spoštovan je pričala mnogobrojna udeležba pri pogrebu. Pokojni je bil priden devec in agilen odbornik tukajšnjega prosvetnega društva »Lipa«, katerega člani so se polnoštevilno udeležili pogreba in mu zapeli v slovo pred hišo žalosti, v cerkvi in ob grobu. Dragi France! Želimo ti veselejše življenje nad zvezdami. Preostalim naše sožalje!

Bovec.

Imeli smo tridnevno na čast sv. Alojziju. Krasni pomladanski dnevi so zvalili k tej proslavi stotine ljudi. Nad vse veličasten je bil sklep te tridnevne. V veličastni procesiji, kakršne še zlepa ne pomnimo, je neslo šestero fantov kip sv. Alojzija po našem trgu. Videli smo v procesiji ljudi iz cele bovške kotline.

Po procesiji je bila slavnostna predstava v gasilnem domu. Pri nabitosti polni dvorani so igrali znano tragedijo »Ivana D'Arc«. Igralke so popolnoma pogodile svoje vloge in gledalce so kar iznenadile s svojim nastopom. Marsikomu se je zrosilo oko ob raznih prizorih te tragedije.

Vojsko nad Idrijo.

Samo en dopis smo še čitali v »Gor. Straži« v letošnjem letu iz tukajšnje občine. Smo pa iz drugih občin več, kako se je pustne dni plesalo in norelo.

Mi Vojskarji smo lahko ponosni, da se znamo še precej zadrževati od brezpotrebne veseljačenja in zapravljanja.

Naše društveno življenje je precej okrevalo od zadnjega občnega zbora. Dobili smo že precej novih članov, pevski odsek smo si ustanovili samo iz mladih moči in tudi s predavanji ne zaostajamo. To je najbolj važno pri društvih. Omahljivcem in onim, ki nam vseprek nagajajo, pa priporočamo našo knjižnico in časopise, da bodo iz njih dobili vsaj potrebno izobrazbo.

Brje.

Lep članek smo čitali v zadnji »Straži« v proslavo svetih bratov C. in M. V naših Brjah smo sezidali lepo cerkveno stavbo posvečeno zavetništvu sv. C. in M. Sedaj nam mamo še sredstev, da bi jo mogli vsaj za silo opraviti in jo končno še posvetiti. Kako pomenljivo bi bilo, da bi se moglo končati to leto ob 1100 letnici sv. C. in M. No, pre malo se gibljemo in prosimo darov, boječ se, da so umrli oni, ki so dali radi. Upajmo in potrpiamo...

da je v resnici glavna zadeva poroka.

Stopil je v župnišče.

»Oženil bi se, če bi me hoteli poročiti.« je dejal po dolgem obotavljanju.

Gospod župnik ga je poznal, vendar ga je to pot pogledal globoko in ostro, kakor da hoče premeriti resnost njegovega govora.

Ni bilo dvoma, mislil je resno.

»Kje pa imaš nevesto, Luka?« ga je vprašal.

»Nevesta bo že.« je dejal ta.

»Samo povejte, če me poročite!«

»Luka,« je dejal gospod župnik z lahkim, karajočim glasom. »Luka, bodi pameten. Ali ne vidiš, da te imajo samo za norca drugi in ti sam sebe ne najmanj. Katera te pa vzame? Od česa bosta živela?«

»Saj sem prihranil petdeset lir,« je jeknilo iz Luka.

Pred tedni je umrl tu mlad in ubožen posestnik Josip Furlan, ki je bolehal in hiral že par let. Nalovil si je največ boleznih v vojni — vendar pa kake podpore ali odškodnine ni dobil. Zagazil je v večje dolgove. Zadnje dneve, ko je že občutil dihanje smrti, je prišel k njemu mlad gospod, doma iz starih pokrajin, ki pa tu prebiva in mu ponujal zdravil, zdravil, ki ga gotovo ozdravijo. Obpani bolnik se je dal seveda pregovoriti in je sprejel malo steklenico tekočine za Lir 105 (sto pet lir) in potem je seveda vkljub temu umrl, morda celo prej. Ni oblasti ki bi se zato pobrigala in zaukazala lažizdravniku vsaj vrniti onih 105 Lir osirotelim otročičem in ubogi vdovi? Čudni časi dandanes: dosti krivih prerokov povsod.

Pevsko društvo poučuje domači mladenič, ki se trudi in je zelo pridn, ki pa težko vzdržuje pravi red med pevci. Tudi sta dva ali trije med njimi še nezreli mladiči, ki sploh radi stavkajo in se vstopijo v pevski kolobar le ob pogrebni priliki, da pomagajo prav pridno piti.

Lokovec nad Kanalom.

Mnogo se je letošnji pust pisalo o raznih porokah, vendar ne vem, če so imeli kje tako zanimiv par kakor pri nas. Poročila se je namreč 68 letna vdova Marijana Grosar, z 51 letnim Petrom Perkon iz Podbrda. Oba skupaj imata samo 119 let. Drugod tožijo da ostajajo dekleta, tu pa oddajamo še tako stare neveste.

Pred kratkim smo imeli čudno birmo. Škofa je igrala topot inteligentna ženska od katere bi kaj takega nihče ne pričakoval. Menda hoče na vsak način v javnost, ker se sliši, da se je že zaradi dopisa o plesu pritoževala, da ni ona nič omenjena. Pa vseeno ji za enkrat še zamolčimo ime in naslov. Pride že še na vrsto, saj si je v kratkem času odkar je med nami priborila še precejšnje zaslug.

Ne vem kaj naj bi rekli o klapi, ki v zadnjem času moti nočni mir in dela ljudem škodo, zraven tega se pa še ponaša z divjim vpitjem in streljanjem. Ali smo res že tako daleč, da mirni ljudje ponoči niti v lastnih stanovanjih ne bodo več varni? Prosimo organe javne varnosti, da natančno preiščejo te slušaje ter da ugotovijo, kdo je do tličnim osebam dal dovoljenje, da nosijo in rabijo orožje.

Čezsoča.

Davno se že ni nihče od nas oglasil. Najbrž smo postali bolj topi in smo se mučnim razmeram privadili. Kakor povsod tako tudi naš pri tiskajo slabe razmere k tlom; naj-

»To je za par dni in potem?«

Več nego za par dni Luka ni mislil, zdaj je nastala praznina pred njim. Z muko je izvil novo misel iz sebe:

»Saj bo imela doto!«

»Kakšno doto?« je gledal župnik v Lukovo trmasto misel. »In ko izgine dota?«

»Potem bo že Bog dal...«

To je bilo vse, kar je mogel reči. Vendar pa se je ta hip rahlo zavdal brezupnosti svoje misli, ki jo je gojil deset let.

Vas je kmalu izvedela, da je bil v župnišču.

»Ali je kmalu poroka? Zdaj pa si le poišči nevesto, če si dobro opravil.«

V Luku ni bilo več ne humorja ne lahkomišelnosti. Mislil, ki je prej gledala le od danes do jutri, se je raztegnila daleč, daleč; nje-

hujše je pa še to, ker ni postranskega zasluga za male posestnike. Le nekaj mladih ljudi dela v razbeljskem rudniku. Živina je tako po ceni, da komaj vrže za takso in zavarovalnino, druge potrebščine so pa tako nezanosno drage.

V društvu vrlo napredujemo. Le žal, da ni toliko članov, kakor bi jih moralo biti med tako številnim prebivalstvom.

Cerkev bo to leto brzkone končana. Župnišče je bilo že pred tremi leti dograjeno. Tam imamo sedaj kapelo; tudi od tu se bomo morali izseliti, ker teče na mnogih straneh dež skozi. Podobno je tudi z novim šolskim poslopjem. Tudi tu bo kmalu vse segnilo. Sedaj je šolski pouk v privatnem poslopju.

Livek.

Največji dogodek zadnjega časa za našo občino je pač to, da so nas pridružili poteštatu v Sovodnjah, ki spada pod videmsko pokrajino. Delokrog poteštata (g. trgovec Jos. Falettig) sega torej v dve pokrajini, goriško in videmsko. Radi velike oddaljenosti in posebne lege Livka, bi bilo dobro imeti lastnega oblastnika. Zaenkrat pričakujemo od poteštata le, da nam bodi pravičen in nepristranski. Za mlekarstvo pri Plohah, ki je pogorela ponoči od 11. na 12. februarja, bo po njegovem prizadevanju odkazan stavbeni les iz občinskega gozda.

Samski davek, čeprav še ves nov, ni rodil letošnji predpust pri nas nobenega uspeha; niti enemu samcu ni naprtl zakonskega bremena.

Naj omenim še, da so se zadnji čas ponovile kokošje tatvine; domačini bodo pri tem gotovo nedolžni.

Sicer je potekel letošnji predpust, kakor sploh zadnja leta, precej mirno. No, pač, zadnja noč je mladina in starina menda precej pohitela, da izkaže »potrebno« čast bogcu Kurentu. Koliko je spadalo to »češčenje« v predpust, koliko v post, žal, ni prav lahko določiti.

Novaki.

(Požar). V noči od 17. na 18. t. m. okrog 10. ure je nenadoma začelo goreti pri posestniku Podobniku Matevžu, po domače »Jelovčanu« na Lazih št. 4. Ogenj se je najprej pokazal v hlevu in sicer iz shrambe za listje. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Domača družina je bila že pri počitku. Zagledali so ogenj najprej pri sosedu »Kraševcu«. S težavo so zbudili domače, da so bežali z majhnimi otroci v naročju izpod goreče strehe. Družini se ni zgodilo hujšega, le gospodar je vsled te nesreče zbolel, da mora ostati v postelji. Rešili so le malo obleke in nekaj pohištva, ker se je ogenj vsled vetra bliskoma razširil. Na hlevu je zgorelo vse seno in v hlevu dva prašiča, govejo živino so odgnali na prosto. Velika nesreča je še bolj potrla gospodarja, ker ni bila zavarovana proti požaru ne hiša in ne hlev. Težko prizadeti posestnik se priporoča dobrim sredstvom.

gova desetletna želja se je obupno borila z njo.

»Ne norčujte se iz mene!« je dejal. »Ali mislite, da ne vem, da me nobena ne mara? Ali mislite, da ne vem, da bi me vsaka vzela, če bi imel hišo in denar?«

V besedi je bilo precej resnice, a zanj toliko grenkega, da je imel solzo v očeh.

»In vendar,« je dejal, »se bo še lahko zgodilo, da bom kaj imel, takrat bom pa jaz izbiral. Poročit pa se grem v drugo faro!«

Ta misel na »maščevanje« mu je olajšala srce. Ob enem mu je dala novo upanje, ki ni smelo ugasniti, da je imelo njegovo življenje zmisel; zakaj živeti samó sebi je bridko.

Večni ženin Luka Pokljuka pa čaka še vedno...

Vsako dekle je zaključilo norčavost z izgovorom:

»Saj si govoril z drugimi... Jaz nisem zate.«

Te žalosti še niso bile največje. Norčevanje vaških fantov še ne najhujše. Skozi deset let je mislil na ženitev vsak predpust, ne drugače, in misli ni opustil do letos.

Letos je izvedel po strani, da je star. Ta vest ga je zapela. Po drugi strani so ga opomnili na župnika:

»Pa z gospodom župnikom si govoril?«

»Saj ni treba, predno nimam neveste...«

»Kaj, da ni treba? Kaj ti bo pomagala nevesta, če te pa on ne bo maral poročiti?«

Premislil je in uvidel o svoji pomoti, da je nevesta malenkost in

Ukve.

Tudi mi se moramo oglasiti zaradi naše kozjereje. Davek na koze zadene le revne kmete. Veleposestniki imajo itak krave, revni pa jih ne morejo rediti, ker je še kolikor je ostalo krme voda odnesla. Ljudstvo bi bilo zelo prizadeto, če bo moralo plačevati davek na koze. Upamo, da bodo oblastva vpoštevala prošnje revnih kozjerejcev. — Samskemu davku je podvrženih precej fantov; pa baje raje davek plačajo, ko da bi si nakopali na vrat sitno ženo. — Pust je pri nas prav mirno potekel; samo eno majhno veselico smo imeli.

Sv. Lucija.

V nedeljo 20. t. m. je umrl po daljšem bolehanju na Modrejcah v 80. letu starosti Matevž Bizali. Bil je vseskozi možak poštenjak, zelo umen gospodar in obče spoštovan od vseh domačinov ter mož po širnem Tolminskem. Blagi pokojnik je bil vzoren kristjan in vnet rodoljub ter je javno kazal svoje prepričanje tudi pred svetom. Vse njegovo zgledno mišljenje in delovanje v družini in v javnosti naj bi si zlasti mlajši rod, ki ga je dobro poznal, vzela za zgled ter ga vedno posnemal. Zapomnil naj bi si, da značajnega moža in poštenjaka časti Bog in ljudje v življenju in po smrti!

Novi zvonovi v Števerjanu.

V torek (15. t. m.) sem preizkusil nove zvonove števerjanske (d¹, e¹, fis¹) — lepo melodično zvonilo. — Bil je zame kot kolavdatorja lep dan, lep, ker so me zvonovi sami oprostili navadnega neprijetnega grajanja. Zvonove sem dal najprej zvoniti posamno in skupno, bil sem prijetno presenečen: udarni glas vsakega zvoná je lep, poln, zaokrožen, jasen, spremljan z močnim brenčanjem. Tu ni nič pokritega, nič kotlastega. Piščalka je izkazala, da so glavni intervali natančno za deti, ne odgovarjajo sicer normalni uglasbi, so za osminko glasu nižji, toda vsi trije prav enako nižji, da imajo med seboj natančno veliko sekundo. Ta uspeh sam je zadostoval, da bi si bil lahko prihranil 96 stopinj po stopnicah v visoki zvonik, toda treba je bilo preizkusiti tudi alikvotne (postranske) glasove in pregledati armaturo.

Oblika zvonov je prikupljiva, vrat pod avbo se po širokosti približuje nemškimi zvonovom, dočim je pri italijanskih ožji (1/2 premera pod krilom), kar ne vpliva lepotno na naš pogled. Liv je brez madeža, vprav deviški, brez vsakršnih žil, luknjic, razpok, na njem ni najmanjšega ostanka pepela ali žlindre, pa tudi nobenega znamenja piljenja ali celo izsekavanja s kamnoseškim dletom kot dohajajo v novejšem času v našo okolico razmesarjeni zvonovi iz neke druge zvonarne. Zvonovi so le očiščeni s peskom in z vodo.

Brenčalni glas je pri vseh treh za eno šestnajstinko glasu nižji kot udarni, podkrilni glas je čista oktava, nadkrilna terca je (tudi pri vseh treh) za eno osminko glasu višja kot mala terca. To so pa tako minuciozne difference, da jih zaznava le preizkusni instrument, izdaleka pa ne človeški sluh. Take enotnosti v glasovni vsebini ni najti izlepa v zvonilih.

Zvonovi se odlikujejo tudi po dolgotrajnosti brenčanja, ki dosega pri vel. zvonu skoraj dve minuti, pri malih dveh nekoliko manj. Način brenčanja je pri vel. zvonu popolnoma miren (znamenje perfektne harmonije v postranskih glasovih), pri malih dveh malenkostno valovit. Po teži (1242, 867, 607 kg) spadajo zvonovi k močnejšim lahkega težnega sistema. Zvonar, ki doseže v lahkem težnem sistemu dober us-

peh, je dober mojster. Zato bodo števerjanski zvonovi delali dobro reklamo zvonarni G. B. De Poli v Vidmu, katero moram tudi jaz priporočati, tembolj, ker so njene cene zmerne.

Tudi zastran armature nisem bil še nikjer tako zadovoljen. Delo je lepo, solidno in sploh v vsakem oziru perfektno. In to je delo našega rojaka, mehanika g. Brešana, ki mu na tem prav rad častitam. Priporočanja ne potrebuje, ker v naših krajih je on edini pravi mojster v montiranju zvonov.

Glavna zasluga, da ima Števerjan res dobro zvonilo, pripade kajpada cerkvenemu ključarstvu, zlasti pa njega načelniku prečast. g. kuratu Sedeju, ki je z mnogim trudom, s skrbmi in potmi izposloval od vlade odškodnino za prelitje teže prejšnjih zvonov in dovoljenje, da sme voditi prelitje cerkv. načelstvo samo, če prevzame plačevanje morebitnega težnega pomnožka (216 kg). Gotovo so naši dobri števerjanci svojemu skrbnemu dušnemu pastirju za to iskreno hvaležni.

Iv. Mercina.

Pozdravi z morja.

Plovemo slovenski fantje namenjeni v Argentino, s parnikom »Sofia«, ki nas je odpeljal dne 15. marca 1927. iz Trsta. Iz sredozemskega morja pošiljamo najtoplejše pozdrave vsem sorodnikom, znancem in prijateljem. — Valenčič Andrej, Marecje Bistrica; Hrvatini Inocent, Šmarje; Kocijančič Josip, Truške, Koper; Lovričič Just, Truške, Koper; Debernardi Karel, Gažem, Koper; Šav Ivan, Dol; Kralj Franc, Slivno; Colja Ivan, Šmec Avgust, Lepine Ivan, Prečnik; Kukanja Franc, Nabrežina; Bizjak Jožef, Dutovlje; Filipič Viktor, Dutovlje; Prinčič Jožef, Drufovka Anton, Podsobotin; Rebek Angelj, Črniče; Frletič Ivan, Dol; Klinec Andrej, Senožeče; Frfila Franc, Senožeče; Gorjup Jožef, Gabrije; Kuret Fr., Narin; Trojer David, Renče; Vuga Marija, Solkan; Uršič Ana, Pregelj Marija, Renče; Burič Rolda, Bate; Ivana Urbančič, Košana; Gomilšček Terezina, Solkan; Ujčič Mihael, Studena gora; Feigel Rafael, Št. Peter.

Listnica uredništva.

K. J., Ukve: Drugi del Vašega dopisa nam je nejasen. Ker se nam pa zdi velike važnosti, bo dobro, če nam še enkrat pišete bolj natančno. Pozdravljeni!

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Kmečka posojilnica Kozana - Vipolže 50 L; preč. g. Alfonz Blažko 13 L, preplačila za »Nova pota« 17 L. Srčna hvala!

REDNI OBČNI ZBOR

»Posojilnice Biljana — Medana« se bo vršil v nedeljo, dne 3. aprila 1927. ob 4 1/2 popoldne na Dobrovem v hiši št. 15. s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika lanskega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1926.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ob določeni uri ne bilo navzoče zadostno število članov, se bo vršil občni zbor v smislu § 33. zadružnih pravil 1/2 ure kasneje na istem mestu, ki bo sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

Odbor.

Rip. in Rup. 3309 ključki za cepljenje 25.000 prodam. Ivan Forčič, Preserie p. Comeno.

Kr. civ. in kazen. sodišče v Gorici.

RAZGLAS.

Z dekretom od dne 8. februarja 1927. št. S 8-27-3 je to sodišče razpisalo konkurz nad imovino Jožefa Semole pok. Ivana iz Prvačine št. 216-77.

Konkurzna razprava se bo vršila pri omenjenem sodišču dne 6. aprila 1927. ob 15 1/2. Opozarjajo se vsi, ki imajo tozadevne konkurzne zahteve, da jih do tega dne predložijo.

Gorica, 10. marca 1927.

Upravitelj mase:
Rač. Anton Candiago.

OBVESTILO.

Vrtnarsko in sadjarsko društvo v Idriji naznanja tem potom svojim članom, da so došla prvovrstna ekonomska, zelenjadna in cvetlična semena; posebno detelje, prave rumene krmilne pese itd. Ima v zalogi tudi mešana umetna gnojila za zelenjad, gomolje in stročnice, superfosfat, čilski soliter. V zalogi so tudi cvetlični lonci, rafija ličje. Ker bo zaloga umetnih gnojil za letošnje leto skoro gotovo nezadostna, se vabijo člani v Idriji in okolici, da čimprej pridejo iskat superfosfat, ki je eno najvažnejših umetnih gnojil za kmetovalca. Odbor.

PRODA SE

Lepo vinogradno posestvo

38 oralov izmere, medtem 4 oralov novozasajenega in dobro rodečega vinograda, 6 oralov gozda za sečnjo, veliki sadonosniki, prvovrstni travniki, velika stiskalnica in z vsem potrebnim inventarjem, hiša in gospodarska poslopja, vse v najboljšem stanju. Posestvo je oddaljeno pol ure od železniške postaje Poljčane ter leži ob progi Poljčane-Konjice-Zreče. Podrobna pojasnila daje tvrdka A. Grundner, lesna industrija Zreče pri Slov. Konjicah.

Prileten hlapec, delaven in trezen, uporaben za oskrbo živine in lahka domača dela išče službo. Nastop službe o Jurjevem. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Brivski pomočnik, mlad, dober brivec in strižič se išče za Opatijo. — S. Atanasijevič, brivski mojster.

Franc Rosič iz Breginja št. 110, ki je pravkar dovršil predpisano učno dobo, išče službe kot pekovski pomočnik. Službo lahko nastopi takoj.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, vereric, jazbecov in **krto v.**

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici.

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavница

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50.000.000

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvu.

Borzni in ostali bančni posli.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se preselila s svojo trgovino z mrtvaškimi predmeti iz Raštela v NUNSKO ULICO št. 10. Trgovino sem izpopolnila z vsakovrstnimi predmeti. Cena rakev za odrasle je od 70 lir naprej.

Pavsich Terezija, Nunska ulica 10.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lučna, trava čiste in mešane z deteljo, krmilna pesa nemška »Mamuth« in »Eckendorf«, čebulček in vsa vrtna semena dobite v trgovini JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija ob Soči.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 5. 4. 1927.

»Conte Rosso« 22. 4. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 31. 3. 1927.

»Principessa Giovanna« 13. 4. 1927.

»Principe di Udine« 26. 4. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13 1/2 dneh.

v Avstralijo:

»Re d' Italia« 29. 4. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,

Via Contavalle št. 4.

Perje za postelje iz Češkega po ceni za kilogram: belo, izpuljeno L. 25, boljše vrste L. 32, mehke vrste L. 40, 48, 55, najfinejše L. 65 in 75, pernica L. 115. Pošiljatev točna in prosta carine. Vzorca brezplačno. Blago, ki ne ugaja, se lahko vrne ali zamenja. — Benedikt Sachsel, Lobes št. 9 presso Pilsen (Boemia).

Podjetje inž. RIBI & C.

je obnovilo svojo zalogo posameznih avtomobilskih delov

za Fiat 18 BL 18 HP, 15 Ter, Citroen, Diatto, Ceirano, Ansaldo, Saurer, GMC. Bogata izbira vložkov (cuscineti) za vse vrste vozil.

ZALOGA GUM

PIRELLI, FIRESTONE, GOOD JEAR.

Gorica, ulica IX. Agosto, št. 6

Naročila se pošiljajo po vsej deželi potom lastnih korijer.